

o z n a n i l a

VSI SVETI

Vsi sveti. Praznik, ki je temelj naše vere, a v zavesti ljudi vedno bolj izgublja pravi pomen. V javnosti se je v zadnjih šestdesetih letih vedno govorilo o dnevu mrtvih, zdaj pa se ljudje oprijemajo običajev, ki prihajajo od drugod. Tako mi je pred dnevi gospa, ki redno hodi v cerkev, ponujala buče, da bi jih imela za noč čarovnic. Res ne vem, kaj naj počnem z bučami in z nočjo čarovnic.

V preteklem tednu pa sem doživela še drugačno srečanje, ki mi prepričljivo govori o prazniku vseh svetih. Mlada žena mi je pripovedovala, kako ji je pred leti umrla štiriletna hčerka. Imela je levkemijo in dve leti so upali, da jo bo premagala. Takole razmišlja ta mati sedaj: »Bilo je zelo zelo hudo. Toda še enkrat bi šla po tej poti. Ne vem, ali to sploh lahko razumete. Ogromno sem se naučila od svoje punčke, za vse življenje, za vse, kar delam. Nikoli ne bom pozabila njenega pogleda tik pred smrtjo. Kot da že vse ve, kot da je že tam, kamor se vsi odpravljamo. Ta pogled me spremlja in mi vliva pogum za marsikaj težkega, s čimer se moram soočiti. Ta pogled mi govori o veliki skrivnosti življenja in smrti, ki je ne morem spraviti v besede.«

Malo je ljudi, ki sprejemajo smrt ljubljene osebe tako kot ta mama. Tudi njej je težko, vendar smrt zanjo ni nesmiselna. Je samo postaja na poti. Živimo v okolju, ki ga že dolga stoletja oblikuje krščanstvo. Glede na število ljudi, ki se priznavamo za kristjane, bi pričakovali drugačen, bolj osvobojen odnos do smrti.

Za kakovost našega življenja so bistvene tri stvari, povezane s smrtjo: kako jo sprejemamo, kako spremljamo umirajoče in kako se od pokojnih poslavljamo. Če sprejemamo smrt kot del življenja, vemo, da je vsak dan lahko zadnji, in bomo vsakemu trenutku, ki ga živimo, dali vsebino. Spremljanje umirajočih ni pomembno samo zanje, ampak tudi za njihove spremljevalce. Ob spremljanju zasijejo nove vrednote, bolj se izkristalizira, kaj je bistveno v življenju. Tudi poslavljanje od pokojnih je verjetno

pomembnejše za žive, ki se ob slovesu dotikajo velike skrivnosti življenja in smrti.

Praznik vseh svetih je praznik nas vseh. Nas, ki smo še na poti, ujeti v to zemeljsko življenje, in praznik neskončnega števila ljudi, ki so cilj dosegli. Praznik vseh svetih nas povezuje z njimi, predvsem pa z neskončno skrivnostnim Bogom. Praznik vseh svetih je praznik naše vere, upanja in ljubezni.

M. K.

ŽUPNIJA LJUBLJANA POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

20. november - EDMUND

Edmund je bil kralj Vzhodne Anglije. Rodil se je leta 841 v saški kraljevi družini. Še ne petnajstletnega so ga leta 855 okronali za kralja Vzhodne Anglije. Že kot mladenič je živel zelo krepko. Velikokrat se je umaknil v samoto in tam prebiral Sveto pismo. Bil je pobožen in moder vladar ter je umrl kot mučenec, ko so Anglijo napadli poganski Danci. Najprej jih je premagal, potem pa so se vmili in kralja ujeli, ga vklenili v verige ter ga odvedli pred svojega poglavarja. Edmunda so privezali k drevesu, streljali vanj z loki in ga prebodli s puščicami, kot nekoč svetega Boštjana, potem pa so ga še obglavili. Angleži ga časte kot svojega narodnega svetnika. Posvetili so mu samostan v Hoxneyu in opatijo Bury St. Edmunds, ki jo je leta 1020 ustanovil danski kralj Knut, da bi popravil zlo, ki ga je Angliji prizadejal njegov oče. V tej opatiji je tudi Edmundov grob. Češčenje svetega Edmunda je zelo razširjeno tudi v Islandiji. Je priprošnjik proti kugi, sicer pa ga zaradi podobnosti njune smrtni obsodbe običajno upodabljajo skupaj s svetim Boštjanom, privezanega k drevesu in vsega prebodenega s puščicami.

VSI SVETI, 1. november

1. novembra Cerkev že nad 1200 let obhaja praznik Vseh svetnikov. Prvo pričevanje, da so v Rimu praznik vseh svetnikov obhajali na 1. november, imamo že iz časa okoli leta 800. Od tam se je praznovanje preneslo v Francijo, Nemčijo in Španijo. Misel o prazniku vseh svetnikov – ne samo mučencev, ki so se jih spominjali že v prvih krščanskih stoletjih – je dobila oprijemljiv izraz, ko je papež Gregor III. okoli leta 740 pri sv. Petru v Rimu posvetil posebno kapelo v čast Odrešeniku, njegovi Materi, apostolom, mučencem in vsem svetnikom. Gregor IV. pa je leta 827 ukazal, naj se 1. novembra v vesoljni Cerkvi slovesno praznuje spomin vseh svetnikov. Kot razlog, zakaj je Cerkev uvedla ta praznik, navajajo predvsem dvojce. Prvi razlog je: število svetnikov je tako naraslo, da ni bilo več mogoče spominjati se vsakega posebej pri bogoslužju. Drugi razlog pa je ta: na praznik vseh svetnikov naj bi popravili, kar med letom na praznike svetnikov po nemarnosti opustimo.

Praznik vseh svetnikov je predvsem praznik majhnih, preprostih, neznatnih svetnikov, ki so 'utonili' v množici svetih. Vsak dan v letu imamo na koledarju imena svetnikov, ki jih je Cerkev kot take uradno razglasila, danes pa se spominjamo: tistih milijonov mater, ki so se posvetile ob svojih otrocih in družinah, med štirimi stenami doma; tiste množice mož, ki so zvesto izvrševali svojo službo v tovarni, v pisarni, za prodajalno mizo, na polju; tistih številnih študentov in mladih delavcev, ki jih je Bog poklical sredi najlepših načrtov in sredi dela, pa so bili pripravljeni na srečanje z njim; tistih nepreglednih množic starih, zapuščenih, bolnih, hromih, naglušnih, slepih, zapostavljenih ljudi, ki so v preskušnjah dozoreli za nebese; tistih živčnih ljudi, ljudi nagle jeze in z mnogimi slabimi lastnostmi, ki so si iz dneva v dan, od spovedi do spovedi, prizadevali, da bi popravili svoj značaj; tistih preprostih kmečkih duš, ki so živele povezane z Bogom in so brale njegovo pismo o lepoti sveta in so tako o njegovi dobroti vedele več kot učeni profesorji ... Med svetniki so tudi naši prijatelji, naši najožji sorodniki. Vsi tisti, ki so živeli v istem svetu kot mi in v enakih okoliščinah kot mi, pa so znali v vsem iskati in najti Boga.

Praznik vseh svetnikov je veliki dan vere, upanja in ljubezni. To ni 'dan mrtvih', kot je bilo napisano na naših koledarjih do nedavna (in je na nekaterih še!). To je dan živih, kajti Bog je zvest in trdno drži njegova obljuba: »Kdor v me veruje, bo živel, tudi če umrje!« Ti preprosti svetniki, ki so morda utonili v pozabo kmalu potem, ko so umrli in se umaknili iz človeške družbe, živijo. Človeške oči

ne vidijo vsega. Ne vidimo Boga in ne vidimo veselja, ki ga je Bog naklonil svojim svetim. Vsi naši rajni, ki počivajo na pokopališčih in drugod v naročju zemlje, so bili ustvarjeni in krščeni zato, da bi postali svetniki. Ta pot je namenjena tudi nam, ki smo s krstom vstopili v občestvo svetih.

Zato je praznik vseh svetnikov naš skupni praznik, praznik velike krščanske družine. Danes se, kot poje Cerkev v hvalospevu tega slovesnega praznika, "radujemo poveličanja vseh svetih članov Cerkve in ob njihovem zgledu in priprošnji v veri potujemo obljubljeni sreči naproti".

SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH, 2. november

Cerkev se 2. novembra spominja vseh vernih rajnih. Ta dan verni ljudje prosimo za svoje pokojne, ki so morda še v kraju očiščevanja in zorenja za nebesa. Temu kraju ali pravzaprav stanju pravimo vice. To stanje nastopi takoj po smrti za tiste duše, ki imajo v sebi božje življenje posvečujoče milosti, pa še niso zadostile za grehe, ki so jih v življenju storile, ali pa jih teži krivda malih grehov. Kako dolgo traja očiščevanje v vicah pri posameznih dušah, tega ne moremo vedeti. Same si te duše ne morejo pomagati; čas zaslužnja je bil zanje končan s trenutkom smrti. Pač pa jim moremo pomagati mi, ki spadamo še k 'potujoči' Cerkvi. S svojo priprošnjo jim morejo pomagati tudi zveličani v nebesih. Temelj za to je tisto nadnaravno dejstvo, ki ga izraža člen apostolske vere: »Verujem v občestvo svetnikov.«

Novi Katekizem katoliške Cerkve pravi: »Cerkev je že od prvih časov dalje častila spomin svojih rajnih ter darovala priprošnje v njihovo korist, predvsem evharistično daritev, da bi potem, ko so bili očiščeni, mogli dospeti do blaženega gledanja Boga. Cerkev priporoča tudi miloščino, odpustke in spokoma dela v korist rajnim.« Glede odpustkov isti Katekizem uči: »Odpustek je odpuščanje časne kazni pred Bogom za tiste grehe, katerih krivda je že odpuščena. Prejme ga kristjan, ki je pravilno pripravljen pod določenimi pogoji ob pomoči Cerkve, katera v službi odrešenja z oblastjo razdeljuje in naklanja zaklad zadostitev Kristusa in svetnikov. Odpustek je delen ali popoln v tem smislu, da nas delno ali popolnoma reši časnih kazni, ki jih dolgujemo za grehe. Odpustke moremo naklanjati ali živim ali rajnim.« V prvih osmih dneh novembra Cerkev za obisk pokopališča in molitev za rajne naklanja popolni odpustek. Prav tako dobi odpustek v vseh cerkvah in javnih kapelah na dan 1. in 2. novembra, ali prejšnjo ali naslednjo nedeljo, kdor moli vsaj očenaš in vero in je bil pri spovedi in obhajilu ter moli po namenu svetega očeta.

James Mallon: BOŽJA PRENOVA - ONKRAJ MEJA ŽUPNIJE

James Mallon je kanadski duhovnik in izredno cenjen svetovalec pri prenavljanju župnijskih struktur in uresničevanju vizije nove evangelizacije. V knjigi Božja prenova – Od vzdrževanja do misijona v župniji z bralci deli številne razmisleke in možnosti za poživitev župnijskih skupnosti. Tudi v drugi knjigi na podlagi Svetega pisma in katoliškega izročila razmišlja, kaj pomeni biti »misijonarska Cerkev«, ter pretresa izzive, s katerimi se Cerkev spopriema v današnjem času. Poseben poudarek namenja obravnavi odnosa med župnijo, ki sprejme svojo misijonsko identiteto, ter škofijo, ki je bistven za obroditev trajnih sadov.

ZAHVALNA NEDELJA, 5. november

V teh dneh pospravljamo še zadnje pridelke z vrtov in njiv. V naših shrambah so police polne najrazličnejših marmelad, kompotov, kislih in posušenih shrankov ... In včasih se zalotimo, da imamo vsega dovolj in da ob obilju čutimo še najmanj tistega, kar bi morali – hvaležnosti.

Tako samoumevno je, da stvari imamo. Ko se sprehajaš ponekod po podeželju, ležijo in gnijejo pod drevesi sadeži, ki jih nihče ne pobira, ki nikogar ne razveseljujejo. Postalo je samoumevno, da imamo raje kakovostno sicer vprašljive sadeže, ki so svetleči in enaki po velikosti. Če taki ne rastejo pred našim nosom, jih dobimo tako, da pač obiščemo trgovino. Pa ni samoumevno. Ne obilje pridelkov in ne polne police v trgovini. Vse je dar. Tudi v mojem in tvojem življenju.

Bodimo hvaležni. Najprej samemu sebi. Sliši se čudno, pa vendarle. Moja glava in moje srce želijo opravljati določene aktivnosti, ki pa bi bile popolnoma nemogoče, če ne bi moje telo zmoglo pri tem sodelovati. Vidim, hodim, govorim, objemam ... Kako hvaležen sem lahko svoji dovršenosti, se zavem le občasno, ko sem v stiku s kom, ki mu telesne omejitve preprečujejo, da bi počel vse tako, kot bi si želel. Bogu sem hvaležen, da me po teh ljudeh spomni, kako obdarovan sem.

Bodimo hvaležni drugim. Včasih mi kdo pove, da sem v njegovem življenju v kakšni točki odigral pomembno vlogo in da mi je hvaležen za to. Zanimivo se mi zdi, da se to velikokrat zgodi, ne da bi se tega zavedal ali se posebej trudil za to. Kot bi Bog na konico svoje roke pripel – mene.

Svojo hvaležnost vam večkrat izrazijo mož, otroci in drugi sorodniki. Včasih za konkretno pomoč, včasih zgolj zato, ker ste, drugič za besedo, dejanje. Počutimo se obdarovani. Prav je, da se znamo za to obdarovanost tudi zahvaliti: in to prav vsem – v prvi vrsti pa Bogu!

iz papeževe okrožnice

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) LJUBEZEN V ZAKONU

Življenje v veliki družini

Vendar ima medalja še drugo plat: »Zaradi tega bo zapustil mož očeta in mater« (1 Mz 2,24), pravi Božja beseda. Včasih se ljudje tega ne držijo in končno ne pride do zakona, ker niso uresnili te zapustitve in te podaritve. Staršev ne smemo niti prepustiti njim samim niti jih ne smemo zanemariti, vendar se mora človek, da bi se združil v zakonski zvezi, od njih ločiti, da tako nova družina postane dom, zavetje, skupni prostor in življenjski projekt, in je tako mogoče, da dva postaneta »eno telo« (prav tam). V nekaterih zakonih se zgodi, da kdo zakonskemu drugu marsikaj prikriva, medtem ko o tem govori z lastnimi starši; in to gre tako daleč, da postane mnenje staršev važnejše kot čustva in mnenje zakonca. Takih razmer daljši čas ne moremo vzdrževati in to je lahko samo nekaj začasnega. Med tem pa je treba ustvariti pogoje, da bi rasli v zaupanju in dialogu. Zakonska zveza ljudi izživa, da bi našli novo obliko, kako biti sinovi in hčere.

Starejši ljudje

»Ne zavrzi me na stare dni, ko mi pešajo moči, me ne zapusti!« (Ps 71,9). To je klic starega človeka, ki se boji, da bi ga zapustili in zaničevali. Prav tako, kakor nas Bog spodbuja, naj bomo njegovo orodje in prisluhnemo joku ubožcev, od nas tudi pričakuje, da slišimo krik starejših ljudi. S tem apelira na družine in skupnosti, kajti »Cerkev se ne more in ne sme sprijazniti z nepotrpežljivostjo in še posebno ne z ravnodušnostjo in preziranjem v odnosu do starih. Na novo mora-

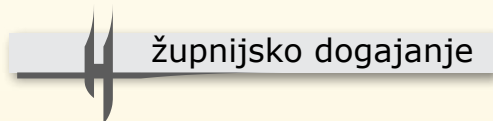
mo prebuditi kolektivno zavest hvaležnosti, priznavanja in sprejemanja, da bi se starejši človek počutil kot živ del svoje skupnosti. Starejši ljudje so moški in ženske, očetje in matere, ki so bili pred nami na naši poti, v naši hiši, v našem vsakdanjem boju za dostojno življenje.« »Kako zelo bi [zato] rad imel Cerkev, ki nasproti kulture odrivanja starih kot nekoristen odpadke vzpostavlja kulturo, polno veselja, spričo objema med mladimi in starimi ljudmi!«

Sv. Janez Pavel II. nas je spodbudil, naj posvetimo pozornost mestu starejših v družini, kajti v nekaterih okoljih so »zaradi neurejenega industrijskega in gradbenega razvoja na nesprejemljiv način odrinile starejše ljudi na rob« in to še vedno počnejo. Starejši ljudje nam pomagajo, da se s tem, ko pomagajo zapolniti prazne prostore v vzgoji«, zavemo »povezanosti generacij«. Pogosto so stari starši tisti, ki zagotavljajo predajanje velikih vrednot na vnuke, in veliko ljudi lahko ugotavlja, da se morajo prav starim staršem zahvaliti za svojo odločitev za »krščansko življenje«. Njihove besede, njihova nežnost ali že sama njihova prisotnost pomagajo otrokom spoznati, da se zgodovina ne začneja z njimi, da so dediči dolge poti in da morajo nujno spoštovati preteklo. Kdor pretrga povezave z zgodovino, bo imel težave, ko bo želel vzpostaviti trajne odnose in bo moral priznati, da on sam ni gospodar resničnosti. Zaradi tega je »skrb za starejše ljudi (...) znamenje, po katerem se razlikujejo civilizacije. Civilizacija, ki skrbi za stare ljudi in je v njej mesto za starejše ter spoštuje bistri- no duha in modrost starih, bo napredovala.«

Odsotnost zgodovinskega spomina je huda pomanjkljivost naše družbe. To je nezrelo mišljenje, ki ostaja pri »nekoč je bilo«. Poznati dogodke preteklosti in biti sposoben, da zavzameš stališče do njih, je edina možnost za to, da lahko smiselno gradiš pri-

hodnost. Brez spominjanja ni mogoče vzgajati: »Spominjajte pa se prejšnjih dni« (Heb 10,32). Pripovedi starejših ljudi zelo koristijo otrokom in mladostnikom, ker jih povezujejo z živo zgodovino družine kakor tudi mestne četrti in dežele. Družina, ki svojih starih staršev, ki so vendar njen živi spomin, ne spoštuje in ne skrbi zanje, razpada; družina, ki ima spomin, ima tudi prihodnost. Zato velja: »Civilizacija, v kateri ni mesta za starejše ali kjer jih izločijo, ker prinašajo težave – ta družba v sebi nosi virus smrti«, ker »se trga od lastnih korenin«. Pojav današnje osirotelosti v smislu preloma s preteklostjo, izkoreninjenja in rušenja gotovosti, ki življenju dajejo obliko, nas izzivajo, da naredimo iz naših družin kraj, v katerem imajo otroci možnost, da se zakoreninijo v tleh skupne zgodovine.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.190-193)

župnijsko dogajanje

SLOVESNOST SVETE BIRME

Tudi letos je bila na rožnovensko nedeljo, 1. oktobra, duhovna obnova za birmance, starše in botre kot priprava na sveto birmo. Duhovno obnovo je vodil zaporniški duhovnik g. Robert Friškovec. Obnovo smo začeli s sveto mašo ob 10.00. Sledil ji je kratek "agape", potem pa smo se preselili v veliko učilnico, kjer smo prisluhnili predavanju g. Friškovca, ki je predstavil videoprojekcijo z naslovom »Zakaj se ti bojim povedati, kdo sem?« Tema je bila pogovor v družinskem okolju. V nadaljevanju smo se starši in botri ter birmanci razdelili v ločene skupine.

Na duhovni obnovi smo se pogovarjali o težavah mladih na poti v odraslost, še posebej z vidika našega odnosa do Boga in do Cerkve. Odgovarjali smo na vprašanja,

kako sprejemamo in dojemamo sami sebe. Naši starši in botri so odgovarjali na vprašanja o preizkušnjah in težavah, ki jih doletevajo v vsakdanjem življenju in predvsem pri verski vzgoji v družinah. Odgovore smo na koncu skupaj tudi prebrali. Obnovo smo sklenili malo po 13. uri in se polni lepih vtisov in življenjskih napotkov vrnili na svoje domove. Srečanje z birmovalcem, ljubljanskim pomožnim škofom dr. Antonom Jamnikom, kjer so se zbrali birmanci, starši in botri, smo imeli v sredo, 4. oktobra. Birmovalcu so se s kratko videoprojeksijo in predstavitvijo birmanskih gesel najprej predstavili birmanci sami, potem pa se je pogovoril z vsako skupino posebej in pri tem nagovoril še starše in botre. Med sveto mašo je birmovalec spovedoval.

V soboto, 7. oktobra, ob 10.00 smo obhajali slovesnost svete birme. Birmovalec je zakrament potrditve v veri podelil enaintridesetim birmancem iz naše župnije in enemu birmancu z Viča.

FARNO ŽEGNANJE – 240-LETNICA ŽUPNIJE LJUBLJANA POLJE

Na žegnanjsko nedeljo sicer obhajamo obletnico posvetitve župnijske cerkve (naša je bila posvečena 10. 10. 1897), a letos v naši župniji poleg obletnice posvetitve obhajamo še kar štiri bolj ali manj okrogle obletnice: 240-letnico ustanovitve župnije, 170-letnico oltarne podobe Marijinega vnebovzetja, ki jo je naslikal slikar Goldenstein (znan tudi po prvem portretu pesnika Franceta Prešerna), 100-letnico posvetitve novih zvonov in 25-letnico blagoslovitve naših novih orgel. Torej je bilo na letošnjo žegnanjsko nedeljo, 8. oktobra, kar nekaj vzrokov za slovesno praznovanje. Somaševanje je ob desetih vodil nekdanji poljski župnik prelat Anton Markelj.

V zahvali smo se spomnili, da je kar 31 let vodil našo župnijo in med drugim poskrbel za zbornik poljske župnije z naslovom Polje, kdo bo tebe ljubil ... Po sv. maši je bila še pogostitev na župnijskem dvorišču.

MISIJONSKI SREČELOV

Tudi na letošnje misijonsko nedeljo, 22. oktobra, smo po dopoldanskih svetih mašah pripravili misijonski srečelov. Izkupiček smo ponovno namenili slovenskim sestram, ki delujejo v Zakarpatju in v glavnem mestu Ukrajine, v Kijevu. Vsaka srečka je prinesla dobiček. Cena srečke je bila 3 €, vendar ste številni darovali tudi več. Tako smo zbrali natanko 1121 €, ki jih bomo v kratkem poslali sestri Barbari Peterlin v Kijev. Vsem, ki ste pomagali pri organizaciji misijonskega srečelova, in vsem, ki ste darovali konkretno pomoč ljudem v Ukrajini, ki trpijo zaradi vojne, iskren Bog govni.

Čeprav včasih kdo negoduje, ko gleda razkošne avtomobile z ukrajinskimi tablicami, ki se vozijo po slovenskih cestah, pa je treba povedati, da najbolj ubogi ostajajo mnogokrat ujeti nemočni v svojih okoljih in usodah. In ravno tem je namenjena pomoč, ki jo sestre prinašajo neposredno najbolj ubogim.

Zahvala s. Barbare:

Dragi naši zvesti dobrotniki!

Iz srca se vam zahvaljujem za vaš velikodušni dar, ki mi ga je posredoval g. župnik. Hvala, da z dobroto in molitvami dajete upanje trpečemu ukrajinskemu narodu. Naj vam Gospod, ki vidi na skrivnem, obilno povrne s svojim blagoslovom.

s. Barbara Peterlin

EVROPSKO SREČANJE MLADIH

46. Evropsko srečanje mladih bo letos potekalo v Ljubljani. V sodelovanju z lokalnimi Cerkvami in s podporo mesta Ljubljane ga organizira Taizéjska skupnost. **Mladi iz vse Evrope se bodo od 28. 12. 2023 do 1. 1. 2024 zbrali v prestolnici Slovenije.** S predstavniki pripravljalnega odbora smo se srečali v torek, 24. oktobra, zvečer. Predstavili so nam potek srečanja. O dogajanju boste sproti obveščeni v župnijskih glasilih in po spletu. Več podrobnosti je na: <https://taizejljubljana.si/>

ZAKONSKI JUBILANTI

Zakonski jubilanti si boste ponovno obljubili zvestobo in se zahvalili Bogu za skupaj prehojeno pot na zahvalno nedeljo, 5. novembra, pri sv. maši ob 8.00. Vabljeni vsi, ki letos obhajate 5., 10., 15., 20. ... 50. obletnico poroke, in še posebej vsi, ki ste že obhajali zlato poroko. Prosimo vas, da svojo udeležbo sporočite v župnišče do vključno četrta, 2. novembra.

BRALNI KLUB

Na srečanju 20. novembra 2023 ob 20.00 bo naš pogovor tekel o knjigi Daniela Defoeja Dnevnik kužnega leta. Zanimiva bo primerjava z romanom Alberta Camusa Kuga – obe deli obravnavata isto tematiko. Vabljeni!

Kati Rupnik

SV. CECILIJA

V sredo, 22. novembra, na god sv. Cecilije, vabimo pevce in organiste vseh zborov, da se udeležite večerne svete maše, po njej pa še tradicionalne »cecilijanke« v učilnicah. Ob vašem prazniku se vam, dragi zborovodje, organisti in pevci, za vaš trud iskreno zahvaljujem in vas vabim, da tudi v prihodnje s petjem bogatite bogoslužje. K sodelovanju vabimo še več mladih in starejših pevk in pevcev.

ADVENTNE DUHOVNE VAJE V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU (ADVŽ)

V adventnem času bomo, če bo dovolj prijav, znova v Polju organizirali adventne duhovne vaje v vsakdanjem življenju. Duhovne vaje so lepa priložnost za globljo pripravo na božič. Vsebinsko duhovnih vaj, ki jih organizira Ignacijev dom duhovnosti, tokrat pripravlja p. Milan Bizant, skupino v naši župniji pa bo vodila ga. Sonja Pungertnik. Duhovne vaje bodo potekale od 30. novembra do 28. decembra in obsegajo:

- enkrat na teden srečanje skupine ob četrtnih po večerni sveti maši, na katerih udeleženci prejmejo smernice za osebno molitev in si podelijo sadove te molitve (prvo srečanje 30. novembra),

- vsakdanjo osebno molitev,

- po želji možnost za osebni duhovni pogovor.

Prijave zbiramo v župnijski pisarni do 26. novembra.

TEDEN ZAPOROV 2023

V tednu od 19. do 25. novembra 2023 bomo obhajali teden zaporov. Geslo letošnjega tedna se glasi Nebesa pripovedujejo o Božji slavi, nebesni svod sporoča o delu njegovih rok (Ps 19,2). Včasih se počutimo oddaljeni od Boga, dvomimo o Božji prisotnosti v našem življenju, celo vpijemo v jezi ali žalosti: »Kje si zdaj?!« Ampak obljubil nam je, da nas ne bo nikoli zapustil, in ko iščemo resnico, ljubezen, smisel ali odpuščanje, lahko slišimo odziv, ki nas spodbuja: »Povzdigni oči, otrok!« Kristjani so se stoletja pri molitvi navdihovali ob psalmih, svetih pesnitvah in molitvah, ki so bile zapisane iz visočin in globočin človeških izkustev ter čustev: obupa, izgube, jeze, izdaje, zapuščenosti, krivde, trpljenja, zmedenosti, upa, radosti, radovednosti, zahvale in slavljenja.

Psalmi so navdihnili molitve letošnjega tedna zaporov, napisali so jih ljudje z lastnimi izkustvi zavora in kazenskega sistema: zaprte osebe, osebe po prestani kazni, oškodovane osebe, svojci in člani skupnosti, zaposleni in prostovoljci v zaporih ter znotraj kazensko-pravnega sistema. Vabimo vas, da v tem tednu vsak dan skupaj z njimi molite, s pomočjo teh molitev ali ob psalmih, ki jih poznate. Več na: <https://center-ecce.si/>

MAŠNI NAMENI

Mašne darove za svete maše v letu 2024 (prvo polletje) bomo začeli sprejemati v ponedeljek, 13. novembra.

OBVESTILA

bralci beril

1. nov. - Vsi sveti

- 8⁰⁰ 1b. Barbara Gabrovšek
2b. Štefan Bahun
10⁰⁰ 1b. Lidija Kranjc
2b. Neža Plut
15⁰⁰ 1b. Nataša Kunc
2b. Janja Groznik
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Marica Rabzelj Mihelič

5. nov. - 31. ned. med letom, zahvalna

- 8⁰⁰ 1b. Nada Tomažič
2b. Marjeta Snog
10⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Klavdija Rudolf
19⁰⁰ 1b. Tomaž Vidmar
2b. Pavel Žakelj Bevec

12. nov. - 32. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Janja Groznik
2b. Andrej Kocjančič

- 10⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik
2b. Marjeta Cerkvenik
19⁰⁰ 1b. Marjan Kuhelj
2b. Saša Žle

19. nov. - 33. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Nadja Kranjc
2b. Mojca Tomažič
10⁰⁰ 1b. Neža Plut
2b. Bojan Vintar
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Maksimilijan Sotošek

26. nov. - Kristus Kralj vesoljstva

- 8⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Nataša Kunc
10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Klavdija Rudolf
19⁰⁰ 1b. Tomaž Vintar
2b. Pavel Žakelj Bevec

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Ivan Miklavčič: 1M (Tomaž Hozjan)/ + Alojzij Gašperšič: 2M (družina Osredkar)/ + Franc Štupica: 3M (žena Jelka), 5M (sin Vladimir)/ + Anton Švigelj: 1M (žena Franciška), 1M (hči Milena), 1M (hči Veronika), 1M (hči Tanja), 1M (Mari Pene z družino)/ + Terezija Černjavič: 1M (Klemenčičevi iz Raduhove vasi)

kršчени

Nara Ana Peterca, Filip Znoj

krščansko pokopani

Ivan Miklavčič, Milko Janežič, Jožef Solar, Alojzij Gašperšič, Franc Štupica, Zofija Krmec, Terezija Černjavič, Anton Švigelj

dobra dela

Za župnijo - cerkev: 150 € (K. B. M.); ob smrti + Alojzija Gašperšiča za cerkev: 100 € (družina Osredkar)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 7⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰
- ob torkih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰ in od 17⁰⁰ do 17⁴⁵
- ob četrtnih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰ in od 17⁰⁰ do 17⁴⁵
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Uradne ure: 6. novembra od 18.30 do 19.00 v župnijski kapeli.

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: **NLB 02054-0253243567**

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 8. 11., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJIL BOLNIKOVI

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: Nova KBM d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

NOVEMBER - LISTOPAD

1	sre	Vsi sveti	15.00: MAŠA IN OBRED NA GROBOVIH
2	čet	Spomin vseh vernih rajnih	
3	pet	Viktorin Ptujski, škof, mučenec	SREČANJE ODBORA ZA TAIZÉ
4	sob	Karel Boromejski, škof	
5	ned	31. nedelja med letom, zahvalna; Martin, redovnik	DAROVANJE ZA DUHOVNIKA
6	pon	Lenart, opat	SREČANJE KARITAS
7	tor	Ernest, opat	
8	sre	Bogomir, škof	
9	čet	Posvetitev lateranske bazilike	
10	pet	Leon Veliki, papež, cerkveni učitelj	MLAJŠA ZAKONSKA SKUPINA
11	sob	Martin iz Toursa, škof	
12	ned	32. nedelja med letom; Jozafat Kunčević, škof, mučenec	KRSTI
13	pon	Stanislav Kostka, redovnik	
14	tor	Nikolaj Tavelić, mučenec	
15	sre	Albert Veliki, škof, cerkveni učitelj	
16	čet	Marjeta Škotska, kraljica	
17	pet	Elizabeta Ogrska, redovnica	
18	sob	Karolina, mučenka	
19	ned	33. nedelja med letom; Matilda, redovnica	
20	pon	Edmund, kralj	BRALNI KLUB
21	tor	Darovanje Device Marije	SVETOPISEMSKA SKUPINA
22	sre	Cecilija, devica, mučenka	CECILIJANKA-SREČANJE PEVCEV
23	čet	Klemen I., papež, mučenec	
24	pet	Andrej Dung in vietnamski mučenec	
25	sob	Katarina Sinajska, devica in mučenka	
26	ned	Jezus Kristus Kralj vesoljstva; Valerijan Oglejski, škof	
27	pon	Virgil in Modest, škofa	ZAČETEK TEDNA KARITAS
28	tor	Katarina Labouré, redovnica	BRALCI BOŽJE BESEDE
29	sre	Saturnin, mučenec	
30	čet	Andrej, apostol	